

hermed mulighed for at udtale sig om adoptions-spørgsmålet. Hvis faderen siger nej, gennemføres adoptionen som udgangspunkt ikke. Hvis faderen ikke modsætter sig adoption, sikres det herved, at faderskabet registreres. Barnet får dermed mulighed for senere, hvis det ønsker det, at få oplyst, hvem dets genetiske far er.

Hvis der ikke er oplyst nogen mulig far til barnet, er det i forarbejderne til børneloven forudsat, at en stedbarnsadoption som udgangspunkt ikke bør gennemføres før 6 måneder efter barnets fødsel. Det skyldes, at en mand, der har haft et seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, ifølge børnelovens § 6 har ret til at få prøvet, om han er far til barnet. Anmodning herom skal fremsættes inden 6 måneder efter barnets fødsel.

3. Den nærmere udformning af lovforslaget

Forslagsstillerne foreslår, at det lovforslag, som regeringens opfordres til at fremsætte, udformes efter følgende retningslinjer:

1. Der gives adgang til stedbarnsadoption for den registrerede partner fra et tidligere tidspunkt end 3 måneder efter barnets fødsel i princippet fra tidspunktet for barnets fødsel. Adoptionen gennemføres som en midlertidig adoption, men således at retsvirkningerne heraf svarer til en egentlig adoption. Efter 6 måneder gøres adoptionen permanent.
2. Hvis der er anlagt faderskabssag eller der er oplyst en mulig far til barnet, kan der ikke gennemføres (midlertidig) adoption før tidligst på det tidspunkt, hvor faderskabssagen er afsluttet og en eventuel far har haft mulighed for at forholde sig til adoptionen.
3. Den midlertidige adoption gennemføres i to trin med henblik på at imødekomme synspunktet om, at der også i disse sager, dvs. stedbarnsadoption til registreret partner ved barnets fødsel, er behov for at give moderen tilstrækkelig tid til at overveje sin beslutning. Punktet kan f.eks. udmøntes på den måde, at anmodningen om midlertidig adoption skal indgives mindst 3 måneder før barnets fødsel, og at moderen skal bekræfte sit samtykke om stedbarnsadoption efter fødslen.

4. Hvis der inden 6 måneder efter barnets fødsel fremsættes anmodning fra en mand, der har haft et seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, om at få prøvet, om han er far til barnet, gennemføres en sådan sag. Hvis sagen resulterer i, at manden bliver erklæret at være far til barnet, skal der tages stilling til de retlige konsekvenser heraf.

Forslagsstillerne finder, at der med hensyn til stedbarnsadoption for registreret partner fra barnets fødsel i praksis kun helt undtagelsesvis vil kunne opstå en situation, hvor der er anlagt faderskab eller oplyst en mulig fader eller en mand påberåber sig sin ret efter børnelovens § 6. I praksis vil der ikke være en far i disse sager. For det første er det en betingelse for stedbarnsadoption fra barnets fødsel, at der foreligger et registreret partnerskab. For det andet vil graviditeten oftest være sket ved insemination med anonym donor-sæd, hvor der således kun er den biologiske mor til at give samtykke.

Børnelovens § 6 om en mands ret til at få prøvet, om han er far til et barn, hvis han har haft et seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, forekommer på denne baggrund umiddelbart ikke særlig relevant i disse situationer. Hvis situationen imidlertid – formentlig helt undtagelsesvis – skulle opstå, må der i lovforslaget angives en løsning herpå.

At det er muligt at finde en fornuftig løsning på denne slags spørgsmål fremgår bl.a. af, at det i forarbejderne til børneloven er forudsat, at der i visse tilfælde kan blive tale om at gennemføre en faderskabssag efter en adoption. En sådan faderskabssag vil som udgangspunkt ikke berøre adoptionens gyldighed og vil ikke have nogen retsvirkning for den pågældende mand (f.eks. med hensyn til samvær eller arveret). Fastslæelsen af faderskabet vil derfor som udgangspunkt kun betyde, at barnet, når det bliver voksent, har adgang til at få at vide, hvem der er dets biologiske far.

Forslagsstillerne vil ikke lægge sig fast på, hvordan denne særegne situation skal løses i beslutningsforslaget. Det må formentlig til dels bero på sagens konkrete omstændigheder, men udgangspunktet må være, at stedbarnsadoptionen ikke ophæves, hvorimod forslagsstillerne ikke vil være helt afvisende over for, at samværsret for faderen henholdsvis arveret for barnet efter faderen kan være en relevant mulighed.